

ארצות הברית
כובע פרווה למכירה

מדינת טנסי בארצות הברית נתנה לעולם שתי יצירות מופת: את רשות עמק טנסי ואת הסנטור אסטס קיפובר. היצירה הראשונה ידועה היטב בעולם, ונמצאו לה מחקים רבים — גם בצורת תכנית לאודרמילק הישראלי. אולם היא הועמדה בצל עלי ידי יצירה השנייה: אדם גבהיקומה, רוה, ממור שקוף, עדין ושטוח-רגליים.

לפני שנה לא ידע איש מי זה אסטס קיפובר. חברי הסינטי הכירוהו כאחד האנשים הפחות חשובים, התומך בדרך כלל בקו הליברלי של הנשיא, ולפתע הפך קיפובר לגיבור לאומי מספר אחד, מקיאתורו שני.

הכל התחיל כשהחליט הסינטי למנות וועד ות חקירה פרלמנטרית לבדיקת מכונית ה'פשיעים ברחבי המדינה. ועדה כזאת שונה מועדת חקירה ישראלית בשלושה מובנים: (א) היא פועלת בפומבי, (ב) היא מגיעה לכלל מסקנות ויג) אין היא באה לטשטש, אלא לגלות.

אמנם, קיפובר יכול היה רק לגלות את אמריקה. כל ילד בארצות הברית יודע ש'קיימת מכונית פשיעים אדירה, מאורגנת היטב, המקיימת רשת ארצית של המומרי מירון ומכוונת מזל, בתימשחקים ובתיבוסות. כל ילד יודע גם שמכונית זו עובדת ברוב הערים הגדולות בשיתוף פעולה עם השלטון המקומי ושתי המפלגות הגדולות, תורמו סכומי ענק לתעמולת הבחירות של ראש הציבור השומרים לה חסד — כגון שופטי נבחרים, תובעים כלליים נבחרים ומפקדי משטרה נבחרים. כל עתונאי כינוני יכול היה להבר מראש את דו"ח ועדת החקירה.

אולם לוועדת חקירה של הסינטי יש שיטות משלה. תפקידה הרשמי: גאסוף תומר אינפורמטיבי שיאפשר לסינטורים הנכבדים לעדוד חוקים טובים. תפקידה הפחות רשמי: לתת פרסומת לחבריה, הזקוקים לכך תמיד מתוך צפייה לבחירתם מחדש.

מבחינה זו היה מזל לקיפובר: נושא ועדתו היה מצויין לפרסומת. הוא יכול היה להזמין כעדים את גדולי הפושעים, הפרוצות, מפקדי המשטרה המושחתים, ששמותיהם היו ידועים היטב גם לפני כן. ואיש מן העדים האלה לא יכול היה לסרב לתת עדות, כי אחרת היה נאשם בביזיון הקונגרס, עבירה חמורה מאד בארצות הברית.

אולם קיפובר זכה לתהילה בשל תגלית גדולה, שהיא היתה באמת מקורית. הוא גילה את הטלוויזיה. כל שאר מאות וועדות החקירה שהוקמו לו היו נאלצות להסתפק בפרסומת עתונאית, שהיא צמודה לגליונות נייר משעממים. ואילו קיפובר חולל מהפכה: מאות הפושעים והפרוצות שהוזמנו על ידו הופיעו בפני המצלמות. משך שבועות שבתו כמעט העבודה בערים, כשעקרות הבית ב'דירתיהן, הפקידים במשרדיהם והפועלים ב'מפעליהם ישבו מרותקים לפני זכוכית מכ'שירי הטלוויזיה, חוו במתווה שלא היה לו מתחרה לא בספרי הבלשים ולא בסרטי ה'גנגסטרים.

אמנם, כמה שופטים ועורכידין התמרמרו בסתר, כינו את קיפובר כרוף פרסומת שפל, המערער את יסודות המשפט, מכיוון שלעדים

בוועדת קונגרס אין הזכות להופיע עם עור-כידון ולהשתמש בערבות החוקיות המב'טיות הגנה מתאימה לנאשם. אולם הרהורים חוקיים אלה לא עניינו את ההמונים. בעינייהם הופיע קיפובר כגיבור האגדה שהורו ה'לבב, היוצא לבדו, רכוב על סוסו הלבן, כדי לקטול את המפלצת האינמה.

האשה תוכל להסתדר. החקירה נגד מרה, הדו"ח נכתב, והסנטורים שקנאו בחב'רם המצלמת היו בטוחים שיחזור לפינה הנ'דחת ממנה הגיע בצורה כה מפתיעה, אולם קיפובר עצמו סבר אחרת.

בשבועות האחרונים בצבעה השאלה מי יהיה מועמד המפלגה הדמוקרטית בבחירות הקרובות לנשיאות. בקרב הרפובליקאים כבר געש הקרב בין טאפט ואייזנהאור, וגם שני מועמדים קטנים יותר — הארולד סטסן ו'אירל ווארן — הופיעו על הבמה. אולם ה'דימוקרטים נשארו נבוכים. השאלה הגדולה היתה: היציג הארי טרומן את מועמדותו שנית?

לכובע הגרב הישראלי, הודיע בצניעות ש' הוא חושב את עצמו למועמד טוב מאד ל' נשיאות. אשתו הופיעה מול מצלמת הטל'וויזיה, הודתה גם היא שהיא חושבת כי תו' כל להסתדר בבית הלבן, וכי בניה כבר חיל' קו ביניהם את גינת ארמון הנשיא. ובעיקר: בכל רחבי המדינה קמו מועדונים של "קיפובר בר לנשיאות".

מבחינה אחת דומה קיפובר לאייק: הפור' ליטיקאים של מפלגתו שונאים אותו שנאת' מוות, ואילו המוני הבוחרים רואים בו גיבור' הראוי להערצה. שנאת הפוליטיקאים נובעת מן העובדה שקיפובר גילה בחקירתו את שחיתות השלטון הדימוקרטי ברוב הערים' הגדולות, פתח בשורה של שערוריות שהטי' לה צל על עמודי התווך של הממשלה וה' מפלגה ותעלה לה בלי ספק במיליוני קולות. אולם אותה סיבה בדיוק עלולה להיות ית' רגו הגדול של קיפובר בוועידה הדימוקרטית' שתתכנס בעוד חצי שנה כדי לבחור סופית' במועמד המפלגה: קיפובר עלול להיות ה' מועמד היחיד שיחלוץ את המפלגה ממבול

סנטור אסטס קיפובר (במרכז) וועדתו כשידור טלוויזיה
גיבור רכוב על סוס לבן

השערוריות. כי מועמד שהוכיח רצון כה רב לגלות את שחיתות מפלגתו ישמית מידי המפלגה היריבה את הסיסמה: "טאטאו מן השלטון את הדימוקרטים הרקובים!" כשקיפובר יכניס החודש את שמו באופן רשמי לבחירות הראשוניות (בהן מודיעים חברי כל מפלגה איזה מועמד הם מעדיפים למפלגתם) נפלה מבוכה על ראשי מפלגתו. תחילה חשבו שכדאי להתעלם בכלל מקיומו של האיש המרגיז. אולם כשנוכחו לדעת ש'

* ראש המפלגה הדימוקרטית בטנסי, קראמפ, שנה את קיפובר במידה כזאת ש' פרסם מודעה בגודל עמוד תחת הכותרת: "קיפובר מקבל על עצמו תפקיד של חפרופ' רת ו' באסיפה שנערכה זמן-מה לאחר מכן שלף קיפובר כובע עשוי פרוות חפרופרות והצהיר: "ייתכן ואני חפרופרות... אך לא זאת הנומדת לרשותו של קראמפ." ומאו' החל חובש את כובע הפרווה דרך קבע.

פופולריותו של קיפובר בקרב ההמונים היא באמת עצומה, החליטו לגשת להתקפה נגדית, להפעיל את תותחם הכבד ביותר. הם הכניסו את שמו של הארי ס. טרומן כמועמד שני בבחירות הראשוניות.

איטליה
השוטרים נכנסו לבזק

ברחובות איטליה מסתובבים אנשים במ' דים מוזרים: כובעים לפי האופנה של שנת 1800, בדומה לכובעו המפורסם של נפוליון, מדים צבעוניים. אלה הם הקרבניני (שזכו לשםם הודות לקרבנים, הוובים הקצרים שבידיהם), השוטרים האחראים בעיקר לאי' זורים הכפריים. הם חביבים על הקהל, וכמ' עט גם על הפושעים, מפני שהם שייכים למסורת, העדיפו תמיד את המלך על מוסר' ליני, ושייכים לנוף.

שונים מהם לחלוטין אנשים אחרים, הרוכ' בים על גיפפים דוורים, המוטים כובעי התי' נגשות עשויי-פלדה, מצויידים בתת-מקלעי' טוטי מן התוצרת האמריקאית האחרונה. אלה הם אנשי הפובליקה סיקורצה (הבטחון הציר' בורי), המשטרה של הערים הגדולות. הקהל' הרחב שונא אותם כמעט כמו הפושעים, וה' פושעים שונאים אותם לא פחות מן הקומר' ניסטים. כי הפובליקה סיקורצה הנוכחית מורכבת במידה רבה מאנשי המשטרה האפי' ריקאית של מוסוליני, ותפקידה העיקרי לל' חום בקומוניסטים. לכן שמחו כמעט הכל' כשנתברר ששוטרים אלה נכנסו לבזק הגוף.

תרועת גיל. העניין התחיל כשרומאי' עלוב, מזרי שכונת-העוני, נאשם בבית-ה' משפט ברצח מיני ועמד לזכות במאסר עולם. האיש נאסר לפני שנתיים, שוחרר, נאכר מ' חדש וחחם על הודאה. פתאום הכחיש את הודאתו, ניסה להציג אליבי (להוכיח שבשעת' הפשע היה במקום אחר). נתברר שאת האלי' בי סידר בבית-הסוהר, בעזרת אשתו שהור' שתה לבקר אצלו. ההוכחות בעד ונגד נראו כמתאזנות, וכל כובד העניין היה תלוי בהר' דאה שמסר בשעתו.

ואז נתגלה לבית-המשפט סיפור מוזר. שני חבריו של הנאשם בתא בית-הסוהר כתבו מכתב לבית-הדין והכו על חטא. הם הודו שהיו סוכני המשטרה, שאחד מהם הוצא ב' אמצע הלילה וחרס מכוסה חבורות צבועות בצבע אדום כצבע הרם, סיפר לנאשם כי עבר עינויים נוראים בידי השוטרים. הצמד' הנחמד סיפר לנאשם כי השוטרים בבית' הסוהר רגילים לענות את האסירים, קישט את דבריו בפרטים מסמרי שערות, יעץ לו להודות בפשע, פן ייענה גם הוא בעינויים איומים. כשהוצא הנאשם מתאו היה מוכן להודות בכל.

ידידי המשטרה פרצו בצעקה גדולה, טענו ששני סוכניהם מכרו את עצמם לקומוניס' טים, המשתלמים להביא קלון על המשטרה. אולם בית-המשפט זיכה את הנאשם מחוסר' הוכחות.

הבשורה המשמחת הציפה מיד את השור' קים, גרמה לתרועת גיל ציבורית ספונטנית. ההמונים היו מרוצים שהמשטרה, המונה 80 אלף איש, ספגה תבוסה. אולם שני הצדדים הודיעו שיגישו ערעור: הקטיגור וכי' שיג חיוב בדין, הסניגור ישתדל להשיג זכי' מוחלט, שאינו מבוסס על חוסר הוכחות בלבד.

חסרה מצלצלים

